

‘Verdensborgere i alle lande, foren jer!’: Skab en ny, postkolonial verdensorden

af Megan Dobrodt (EIRNS) – 10. maj 2025

Fredag aften og ud på de tidlige morgentimer lørdag, da Indien og Pakistan udvekslede missilangreb mod mål på hinandens territorium, var der stor risiko for, at konflikten mellem de to atommagter ville eskalere ud af kontrol. Lørdag eftermiddag blev det meddelt i en række indlæg på sociale medier af den amerikanske præsident Trump, udenrigsminister Marco Rubio og højtstående embedsmænd i både Indien og Pakistan, at de to parter var blevet enige om en øjeblikkelig og fuldstændig våbenhvile, og, ifølge Rubio, »at indlede forhandlinger om en bred vifte af spørgsmål på et neutralt sted«. Selvom situationen fortsat er skrøbelig – begge sider beskyldte hinanden for overtrædelser natten til søndag den 11. maj – er afspændingen af en situation, der meget vel kunne have udviklet sig til en global konflikt, en bekræftelse af, at vi måske kan tænke os ud af denne krise.

For at det kan lykkes, kræver det, at alle mænd og kvinder med god vilje – herunder eftertrykkeligt også de folkevalgte verdensledere – ikke reagerer på øjeblikkelige begivenheder, men forstår den historiske dynamik, der ligger bag dem. Den opmærksomhed, som Rusland i den forløbne uge har rettet mod 80-årsdagen for nazismens nederlag, en sejr, der blev opnået gennem en samarbejdsvillig og ekstraordinær indsats blandt nationer for en fælles og eksistentiel sag, har været afgørende i denne henseende. På den baggrund har både Rusland og Pakistan i de seneste uger kastet lys over det Britiske Imperiums rolle i opbygningen af den ”håndgranat”, der truer med at eksplodere i en række områder, hvor der i dag er såkaldte lokale konflikter.

En af disse meget farlige håndgranater er Sydvestasien, hvor præsident Trump i næste uge vil besøge Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater og Qatar. Israels bemærkelsesværdige fravær på listen over besøg, sammen med Trumps meddelelse den 6. maj om en våbenhvile med houthierne og den planlagte genoptagelse af samtalerne mellem USA og Iran den 11. maj har gjort mange – især den folkemorderiske og hårdt pressede Netanyahu – nervøse for, hvilke kræfter der i sidste ende vil afgøre regionens skæbne.

Ingen af disse konflikter vil imidlertid blive løst, medmindre de grundlæggende årsager bliver tacklet; varig fred kan kun opnås gennem retfærdighed, rimelighed og udvikling. Hvad angår Sydvestasien betyder det en palæstinensisk stat og LaRouches Oase-plan; mere generelt betyder det, at vi erstatter det gamle og onde geopolitiske system.

Den russiske præsident Vladimir Putin har opfordret verden til at tage ved lære af fascismens nederlag for 80 år siden for at skabe et nyt, postkolonialt verdenssystem...

Et nyt og virkelig menneskeligt verdenssystem til at erstatte det geopolitiske, er gentagne gange blevet krævet i løbet af de sidste fem årtier af Lyndon og Helga Zepp-LaRouche som en vital nødvendighed for menneskehedens overlevelse. I sin »Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur« fra 2022 beskriver Zepp-LaRouche missionen: »En ny verdensøkonomisk orden er ved at opstå, der involverer det store flertal af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA bør ikke bekæmpe denne indsats, men i stedet samarbejde med udviklingslandene om at forme den næste epoke i menneskehedens udvikling til at blive en renæssance for de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!

»Lad os derfor skabe en international bevægelse af verdensborgere, der arbejder sammen om at forme den næste fase i menneskehedens udvikling, den nye epoke! Verdensborgere i alle lande, foren jer!«

De, der ønsker at skabe en sådan ny renæssance, vil komme til Schiller Instituttets konference den 24.-25. maj: »En smuk vision for menneskeheden i tider med store Omvæltninger!«

Foto: Flickr Global Panorama